

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/104621,Aleksander-Pragłowski-ur-10-lutego-1895-w-Paszowej-zm-15-marca-1974-w-Londynie-g.html>
19.05.2024, 09:10

Aleksander Pragłowski (ur. 10 lutego 1895 w Paszowej, zm. 15 marca 1974 w Londynie) - generał brygady.

Rtm. Aleksander Radwan-Pragłowski szef sztabu 1 Dywizji Jazdy we wszystkich choćby najcięższych sytuacjach w walce z konną armią Budionnego, zachowując zawsze zimną krew, swoją dzielnością i inicjatywą kilkakrotnie przyczynił się do decydującego powodzenia Dywizji. (...) 31 sierpnia [1920] w walce pod Cześnikami (...) samorzutnie pospieszył do 7 Brygady Jazdy określił jej sytuację i nawrócił ją, a widząc powagę chwili, prowadził osobiście do szarży chwiejące się oddziały 9 P. Uł. na lewym skrzydle Brygady. Dzięki szybkości dyspozycji i działania nieprzyjaciel został krwawo odrzucony. (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 4 września 1920)

Absolwent szkoły realnej w Wiedniu. W latach 1912–1914 w Akademii Wojskowej w Wiener Neustadt, 1914–1918 w 4 Pułku Ułanów Cesarza. Od listopada 1918 w Wojsku Polskim. Od lutego 1919 zastępca szefa sztabu 3 Dywizji Piechoty Legionów, następnie szef Oddziału I, a później Oddziału III Frontu Galicyjsko-Wołyńskiego. Od lipca do grudnia 1920 szefa sztabu 1 Dywizji Jazdy (później Korpusu Jazdy gen. Rómmla). W 1921 ukończył Szkołę Sztabu Generalnego i do 1924 był wykładowcą tej uczelni. Od września 1926 zastępca dowódcy 2 Pułku Szwoleżerów, od marca 1929 dowódca 17 Pułku Ułanów. W latach 1936–1939 I oficer sztabu Inspektora Armii gen. Rómmla. W kampanii polskiej 1939 szef sztabu Armii „Łódź”, a od 7 do 27 września szef sztabu Armii „Warszawa”. W latach 1939–1945 w niewoli niemieckiej, następnie w dyspozycji szefa Sztabu Głównego. Od grudnia 1945 do maja 1946 na stażu w 1 Dywizji Pancerniej. Po demobilizacji zamieszkał w Londynie.

Aleksander Pragłowski

Pochowany na cmentarzu w Putney Vale.
Grób został wpisany do ewidencji grobów
weteranów walk o wolność i niepodległość
Polski (nr ewidencyjny 572).

Awanse: podporucznik (1914), porucznik (1916), rotmistrz (1920), major (1923),
podpułkownik (1928), pułkownik (1931), generał brygady (1964).

Bibliografia

D. Koreś, *Generał brygady Aleksander Radwan-Pragłowski (1895–1974). Studium biograficzne*, Warszawa 2012; T. Kryśka-Karski, S. Żurkowski, *Generałowie Polski niepodległej*, Warszawa 1991, s. 151; P. Stawecki, *Oficerowie dyplomowani wojska Drugiej Rzeczypospolitej*, Wrocław 1997, s. 206.